

Griffiennr.
Parketnr. : GE66.97.385/95 SW2

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 21 juni 2005

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, eenentwintigste kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Gezien de stukken van vervolging.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. _____ vennoot, geboren te _____ op _____
_____, wonende te _____
2. _____, zonder beroep, geboren te _____ op _____
_____, wonende te _____
3. _____ met zetel te _____
4. _____ HR _____ met maatschappelijke zetel
te _____
5. _____, handelaar, geboren te _____ op _____
_____, wonende te _____

VERDACHT VAN :

REFERTE I : 66.97.385/95 SW2

A. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1°, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12 april 1962), zoals thans geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

na op het terrein, gelegen te ten
kadaster gekend onder in eigendom
toebehorende aan hoger vermeld

een tweede gebruikerszaal, gelegen op meer dan 28 meter achter de rooilijn, namelijk in de zone voor lichte nijverheid en in strijd met het bijzonder plan van aanleg, (KB 23/02/1967) te hebben ingericht, namelijk :

deze werken omvatten het samenvoegen door het maken van doorgangen in de scheidingsmuur van twee loodsen/werkplaatsen en het heropdelen ervan in een geheel van afzonderlijke lokalen, dit door middel van stijlwallen.

De opdelingen dienen ter inrichting van :

Een speelruimte met veranderlijke decorwallen, dienstig als doolhof voor het spelen van een futuristisch laserspel, op twee niveaus.

Het inrichten van een gebruikerszaal / café.

Het inrichten van enkele kleinere lokalen die dienen als sanitaire ruimte, bureau-ruimte en kleedkamer.

Te in een periode tussen 1 augustus 1993 en 4 april 1995.

De hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben te in de periode gaande van 5 april 1995 tot en met 24 maart 1997.

Deze feiten thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999)

- B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestand

1. De eerste en de tweede :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Te in een periode tussen 25 maart 1997 tot 2 juli 1999

2. De eerste, de tweede, de derde en de vierde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Te in een periode tussen 3 juli 1999 tot en met 30 april 2000

C. De eerste, de tweede, de derde en de vierde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, in casu :

Op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A.

Door de instandhouding van de onder A omschreven toestand.

Te vanaf 1 mei 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2004.

REFERTE II : 66.97.701/00 SW2De eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, als dader of mededader zoals voorzien door art. 66 van het Strafwetboek,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-1°, 146-9° lid, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen in strijd met de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen dd. 3 juni 1999 bij het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen, het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit die geen betrekking hebben op de stabiliteit, navolgende aspecten of voorwaarden niet in acht te hebben genomen

1. op het terrein oeleaen te ten kadaster
gekend onder in eigendom toebehorende
aan hoger vermeld
de technische ruimte welke met de bouwvergunning werd
geregulariseerd werd weggebroken, de ruimte werd ingelijfd bij de
verbruikerszaal
- in de buitenmuur werd een raam en deuropening gemaakt ter hoogte van het gelijkvloers
 - een nieuwe roostering in beton aangebracht, steunend op een stalen H-profiel
 - voor de verlichting van deze naar de verbruikerszaal open gebleven verdieping werden in de buitenmuur twee raamopeningen gemaakt
 - in de verbruikerszaal werd een deuropening werd gemaakt naar de keuken van het naastgelegen pand
 - in de verbruikerszaal werden verder diverse wanden weggebroken, zo werd een grotere verbruikerszaal gecreëerd

te in een periode tussen 1 augustus 2000 tot 31 oktober 2000 (stuk 40)

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden te vanaf 1 november 2000 tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding, zijnde 18 maart 2004.

met de omstandigheid wat de vijfde verdachte betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit (in een aannemer) onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep.

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging ondermeer van het tussenvonnis van deze rechtbank en kamer dd. 18 mei 2004

De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het Openbaar Ministerie, uitgesproken door de heer substituut-procureur des Konings ter openbare terechtzitting van **22 februari 2005**;
- het Openbaar Ministerie, bij monde van substituut-procureur des Konings, ter openbare terechtzitting van **24 mei 2005**, die met betrekking tot de strafmaat zijn vordering van 22 februari 2005 handhaaft, en verder verklaart dat de herstellvordering vervallen is;
- de eerste beklaagde en de tweede beklaagde in hun middelen van verdediging, voorgedragen door henzelf, bijgestaan door meester advocaat te ter terechtzitting van **22 februari 2005**;

De eerste beklaagde en de tweede beklaagde verschijnen niet ter terechtzitting van **24 mei 2005**, maar worden vertegenwoordigd door meester advocaat te bijgestaan door meester advocaat te

De rechtbank aanhoorde verder meester advocaat te
die verschijnt ter openbare terechtzitting van 22
februari 2005 en 24 mei 2005 voor :

- meester advocaat te
die werd aannesteld als lasthebber ad hoc voor de derde beklagde
- meester advocaat te die werd
aangesteld als lastehebber ad hoc voor de vierde beklagde

De vijfde beklagde verschijnt niet ter terechtzitting van
22 februari 2005 noch van 24 mei 2005, doch wordt telkens
vertegenwoordigd door meester advocaat te

* * * * *

Verbetering van het exploit dagvaarding :

Uit de strafinformatie, en meer in het bijzonder de informatie van de
ontvanger van het registratiekantoor van dient te worden
weerhouden dat de aankoopakte van het perceel of
door de werd verleden door notaris
te op 15 september 2000.

De derde beklagde draagt in voorkomend geval pas vanaf die datum
strafrechtelijke verantwoordelijkheid in verband met dit onroerend goed.

De dagvaarding dient in die zin aangepast te worden wat betreft de derde
beklagde ten aanzien van de telastleggingen C (referte I) en de
telastleggingen 1 (referte II). De telastlegging B2 dient aldus als niet
gelezen te worden beschouwd in hoofde van de derde beklagde.

Procedure

1. De vijf beklagden werden gedagvaard om te verschijnen op de
openbare terechtzitting van 18 mei 2004.

Op 31 maart 2004 werd de dagvaarding overeenkomstig artikel 160 van het
Decreet van 18 mei 1999 inzake ruimtelijke ordening (DORO)
overgeschreven in de registers van het eerste hypotheekkantoor te

2. Op de openbare terechtzitting van 18 mei 2004 werd voor de derde
beklagde en de vierde beklagde door de rechtbank een lasthebber ad
hoc aangesteld en werd de zaak in voorzetting gesteld naar de openbare
terrechtzitting van 12 oktober 2004.

3. De zaak werd opeenvolgend uitgesteld : openbare terechtzittingen van 11 januari 2005, 22 februari 2005 en 24 mei 2005. Ter openbare terechtzitting van 24 mei 2005 werd de zaak volledig behandeld en voor uitspraak gesteld op de openbare terechtzitting van 21 juni 2005.

Relevante gegevens

Referte 1

I.1. De vierde beklagde werd opgericht bij notariële akte van 24 juni 1993. De drie oprichters, waaronder eerste en tweede beklagde, werden benoemd tot statutair zaakvoerder. Op 16 december 1993 werd deze vennootschap van [redacted] werd de zetel verplaatst naar [redacted] en werd de tweede beklagde gedelegeerd bestuurder. Op 16 maart 1994 werden de eerste beklagde en de tweede beklagde aangesteld als gedelegeerd bestuurder van de vierde beklagde. De derde bestuurder [redacted] werd vervangen door [redacted] die op haar beurt op 2 mei 1995 werd vervangen door [redacted]

De derde beklagde werd bij notariële akte van 10 mei 2000 opgericht door de eerste beklagde en de tweede beklagde, beiden gedelegeerd bestuurder van de derde beklagde.

De derde beklagde heeft bij notariële akte van 15 september 2000 de eigendom verworven van onder meer het perceel gelegen te [redacted]

I.2. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de vierde beklagde de huurder is / was van het onroerend goed gelegen te [redacted] dat toen in eigendom toebehoorde aan de [redacted] (stuk 11-12).

I.3. In loop van de maand augustus 1993 werd vastgesteld dat op het perceel gelegen te [redacted] werken werden uitgevoerd zonder te beschikken over een voorafgaande en schriftelijke stedenbouwkundige vergunning. Deze werken bestonden uit : het opdelen van loodsen - werkplaatsen in afzonderlijke lokalen door middel van stijlwallen, het inrichten van een café, het afschermen van een lokaal en inrichten tot een toiletruimte en het plaatsen van een decor, dienstig als doolhof voor het spelen van een futuristisch laserspel in twee niveaus (stuk 2).

Ter gelegenheid van een controle op 4 april 1995 werd vastgesteld dat de garage – stapelplaats (kadastraal gekend [redacted] in opdracht van de vierde beklagde [redacted] werd omgevormd tot een snackbar door het plaatsen van stijlwallen en een vals plafond evenals een verhoogde vloer voor de bediening van de toog (stuk 2).

De stopzetting van deze werken werden bevolen. Het bevel tot staking van de werken werd bij beslissing van de burgemeester van 6 april 1995 bekrachtigd.

Hierover ondervraagd verklaarde de eerste beklagde dat op 20 juni 1995 voor de verbouwwerken tot snackbar een regularisatieaanvraag werd ingediend. Een gewijzigde regularisatieaanvraag werd ingediend op 19 maart 1996 door de (stuk 19, 20 en 29 strafdossier – volaens de eerste beklagde is de aanvraag ingediend door de stuk 27).

Bij brief van 4 september 1997 gericht aan de procureur des Konings vorderde de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur (toen aemachtigde ambtenaar) ten nadele van de vierde beklagde bij wijze van herstellvordering het terugbrengen van de opslagruimte in haar oorspronkelijke staat door alle wederrechtelijk opgerichte constructies, inrichtingen en tussenwanden te verwijderen. Tevens werd de verbeurte van een dwangsom van 5000 BEF per dag dat de vierde beklagde in gebreke blijft uit te voeren gevorderd.

Bij brief van 3 december 1998 gericht aan de procureur des Konings verduidelijkte het college van burgemeester en schepenen van dat de regularisatieaanvraag van de voor het verbouwen van een loods tot horecazaak betrekking heeft op het perceel achteraan en zodoende de te nemen beslissing geen invloed kan hebben op de reeds genomen beslissing tot herstellvordering voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken (inrichting snackbar op vraag van de vierde beklagde vooraan.

Bij beslissing van 3 juni 1999 werd aan (met zetel te de bouwaanvraag voor het verbouwen van een loods tot horecazaak geweigerd wat betreft de tweede verbruikzaal gelegen op meer dan 28 meter achter de rooilijn en werd vergunning verleend wat betreft de overige verbouwwerken (stuk 44 tot 46 strafdossier).

Tevens werd de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur (voorheen gemachtigde ambtenaar) uitgenodigd een vergelijk te treffen met de overtreder door het innen van een transactiesom (stuk 52).

Tenslotte werd door het college van burgemeester en schepenen van beslist de bevoegde rechtbank te vorderen om aan te bevelen met betrekking tot de loods gelegen in de zone voor de lichte nijverheid (dit is achter de strook voor gesloten bebouwing vanaf de rooilijn tot 12 meter na de rooilijn en de zone koeren en hovingen vanaf 12 meter tot 28 meter achter de rooilijn) op het perceel

de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen door de zonder voorafgaande en schriftelijke stedenbouwkundige vergunning uitgevoerde constructies af te breken en er het strijdig gebruik te staken en tevens de verbeurte van een dwangsom van 5000 BEF te vorderen per dag vertraging in uitvoering van het herstel.

Hierover ondervraagd, verklaarde de eerste beklagde dat de vergunde werken zullen voltooid zijn tegen 1 januari 2000 en een regularisatieaanvraag zal worden ingediend voor het achterste deel van de loods om er een toonzaal voor lasergames in onder te brengen.

Bij brief van 28 augustus 1999 gericht aan de procureur des Konings gaf de aewestelijke stedenbouwkundige inspecteur te kennen dat de gevorderde transactiesom van 3.750 BEF heeft betaald (stuk 66).

In zijn verklaring van 27 maart 2003 lichtte de eerste beklagde toe dat nooit heeft bestaan en in vereffening werd gesteld (stuk 87).

In het bundel "vennootschappendossier" van het strafdossier is een "splittingsvoorstel" van de vierde beklagde, opgenomen, neergelegd ter griffie van de rechtbank van koophandel te op 15 januari 2003. Dit splitsingsvoorstel maakt melding van de oprichting van een

Referte 2

I.4. Naar aanleiding van een klacht werd op 4 oktober 2001 vastgesteld dat de uitgevoerde werken niet in overeenstemming waren met de op 3 juni 1999 verleende stedenbouwkundige vergunning (stuk 1 en 2).

Vastgesteld werd dat de technische ruimte welke met de bouwvergunning werd geregulariseerd werd weggebroken, de ruimte werd ingelijfd bij de verbruikszaal; in de buitenmuur werd een raam en deuropening gemaakt ter hoogte van het gelijkvloers; boven de toiletten en een deel van de nieuw ontstane verbruikszaal werd een nieuwe roostering in beton aangebracht, steunend op een stalen H-profiel; voor de verlichting van deze naar de verbruikszaal open gebleven verdieping werden in de buitenmuur twee raamopeningen gemaakt; in de verbruikszaal werd een deuropening gemaakt naar de keuken van het naastgelegen pand; in de verbruikszaal werden verder diverse wanden weggebroken en werd een grotere verbruikszaal gecreëerd.

Deze werken werden uitgevoerd door de vijfde beklagde die tijdens zijn verhoor van 25 november 2003 toegaf niet vooraf te hebben nagegaan of de kwestieuze werken waren vergund.

De tweede beklagde nam kennis van de stillegging van de werken (stuk 11 strafdossier)

Tijdens haar zitting van 26 september 2002 besliste het college van burgemeester en schepenen van niet in te gaan op de aanvraag tot wijziging van een horecazaak (wijziging vergunning van 3 juni 1999). Tevens handhaafde het college de herstellvordering (stuk 58).

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie werd het beroep van de vierde beklagde ingewilligd. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen van hebben geen beroep aangetekend.

* * * * *

II.1. In hoofde van de eerste beklagde en de tweede beklagde : wat betreft de telastleggingen A, B1, B2, C (referte I) en 2 (referte II); in hoofde van de derde beklagde : wat betreft de tenlasteleggingen C (referte I) en 2 (referte II); in hoofde van de vierde beklagde : wat betreft de telastleggingen B2, C (referte I) en 2 (referte II); in hoofde van de vijfde beklagde : wat betreft 2 (referte II) :

Artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna afgekort als DORO), wat het handhavingsbeleid betreft, heeft aan artikel 146 DORO een derde lid toegevoegd dat bepaalt dat de strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, niet geldt voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

Na het arrest van het Arbitragehof van 19 januari 2005 waarbij een deel van deze bepaling werd vernietigd, dient deze bepaling aldus te worden gelezen en begrepen dat de niet strafbaarstelling voor de instandhouding geldt voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Voor het gebied waarin het perceel is gelegen geldt overeenkomstig het gewestplan vastgesteld bij K.B. van 14 september 1977 de bestemming woongebied.

Deze nieuwe bepaling, die gunstiger is voor de beklagden dan de vorige toestand die bestond ten tijde van de misdrijven omschreven onder de hiervoor opgesomde telastleggingen, wordt met terugwerkende kracht toegepast nu de decreetgever met deze nieuwe bepaling het onbetwistbaar oogmerk had af te zien van iedere bestraffing voor verleden en toekomst wat het instandhouden van een stedenbouwmisdrijf betreft voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (toepassing artikel 2, lid 2 van het Strafwetboek).

De telastleggingen A, B1, B2, C (referte I) en 2 (referte II) zijn in de gegeven omstandigheden niet langer strafbaar gesteld. Dit impliceert dat de strafrechter slechts de strafvordering niet ontvankelijk kan verklaren, zonder uitspraak te doen over het bewezen zijn van het feit of de schuld van de beklaagden.

II.2. Wat betreft de eerste beklagde, de tweede beklagde, de derde beklagde, de vierde beklagde en de vijfde beklagde : de telastlegging 1 (referte II) :

De eerste beklagde, tweede beklagde, derde beklagde, vierde beklagde en vijfde beklagde betwisten niet in strijd met de vergunning van stedenbouwkundige vergunning van 3 juni 1999 de voorwaarden zoals hiervoor omschreven onder de betichting 1 (referte II) niet in acht te hebben genomen.

Het volstaat te verwijzen naar de vaststellingen (kaft II, stuk 1) de verklaring van de eerste beklagde en van de vijfde beklagde in het bijzonder en de fotoreportage gevoegd in het strafdossier (kaft II, stuk 14 strafdossier).

De wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen is in werking sinds 2 juli 1999. Vanaf deze datum is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van rechtspersoon en natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

De eerste beklagde, de tweede beklagde door wiens toedoen de derde beklagde en de vierde beklagde handelden, hebben wetens en willens wat betreft de telastlegging 1 (referte II) een manifest wederrechtelijke toestand tot stand gebracht in strijd met de voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen van van 3 juni 1999.

Ook de vijfde beklagde heeft als aannemer van deze wederrechtelijk uitgevoerde werken wetens en willens gehandeld. Hij verklaarde geen plan te hebben gevraagd of ingezien en geen architect te hebben bespeurd tijdens de uitvoering van de werken.

Het belang van de gemeenschap bij de naleving van de voorschriften die een goede ruimtelijke ordening beogen, hebben zij daarbij totaal ondergeschikt gemaakt aan hun persoonlijk belang.

De betichting 1 onder referte II is zoals hiervoor omschreven in hoofde van de eerste, de tweede, de derde, de vierde en de vijfde beklagde bewezen, verbeterd in hoofde van de derde beklagde.

Artikel 146 van het decreet ruimtelijke ordening voorziet in een strafmaat van minimum 8 dagen en maximum 5 jaar en een geldboete van minimum 26 EUR en maximum 400.000 EUR of één van deze straffen.

Voor de vijfde beklagde geldt de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd bij de uitoefening van zijn beroep als aannemer zodat de minimumstraffen een gevangenisstraf van 15 dagen en een geldboete van 2000 EUR of één van deze straffen geldt.

Slechts de onderscheiden geldboetes zoals hierna bepaald vormen om redenen hiervoor overwogen een passende bestraffing, van aard de beklagden ertoe aan te zetten zich in de toekomst aan de geldende voorschriften te houden.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met de zwaarwichtigheid van de inbreuk en de financiële draagkracht van de beklagden. Verder wordt rekening gehouden met hun gunstig strafverleden zodat een deel van de uit te spreken geldboete met uitstel kan verleend worden.

De feiten in hoofde van de eerste, de tweede en de vijfde beklagde zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met een werkstraf of één of meer straffen van niet meer dan vijf jaar moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

De feiten in hoofde van de derde en de vierde beklagde zijn van aard dat zij gestraft kunnen worden met één of meer straffen van niet meer dan 120.000 EUR geldboete, moet de afwezigheid van voorgaande veroordelingen tot een criminele straf of een geldboete van meer dan 24.000 EUR in acht genomen worden bij de toepassing van de strafwet.

Geen retroactiviteit van de strengere strafwet : art. 2, 2de lid S.W

De toepassing van de wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000) met ingang van 1 januari 2002 brengt een (marginale) verhoging van de geldboeten met zich mee. Aangezien de aan de beklagde ten laste gelegde feiten dateren van voor de inwerkingtreding van deze wet, mag de verhoging van de geldboeten niet op deze feiten toegepast worden.

Het bedrag van de geldboete, verplicht uit te drukken in EUR, dient dan ook berekend te worden door de verhoging van de door 40,3399 gedeelde geldboete zoals bepaald in het strafwetboek, met de opdecimien geldend op het ogenblik van de gepleegde feiten.

(dus dit is : geldboete in frank x 1990 opdecimes: 40,3399)

Het hierboven vermelde geldt niet:

- voor de op te leggen bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals bepaald bij art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij art. 3 van de programmawet van 24 december 1993, deze bijdrage is immers geen straf (vaste rechtspraak van het Hof van Cassatie; zie o.m. Cass. 8.10.1996, Pas., Cass., 9.11.1994, J.T. 1995, 214, Cass. 30.6.1993, Pas.,
- voor de vergoeding opgelegd in uitvoering van art. 71 van de wet van 28 juli 1992 en het KB van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het KB van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij KB van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001; ook deze vergoeding is geen straf (Cass. 9.11.1994, JT

III. Wat betreft de herstellvordering :

Door de tussengekomen regularisatievergunning bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van de provincie van 24 februari 2005 is de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen van waarbij het openbaar ministerie zich had aangesloten, thans vervallen.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 185§1, 186, 189, 190, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 40, 41, 41bis, 65, 66, 100 van het Strafwetboek, alsmede alle artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de dagvaarding
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 1, 8, 14 §1, 18bis wet van 29 juni 1964 ;
art. 28 en 29 Wet 1 augustus 1985; art. 58 K.B. 18 december 1986;
art. 2, 3 en 4 Wet 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000);
art. 1, 2 en 3 K.B. 11 december 2001 (B.S. 22 december 2001);

DE RECHTBANK, recht doende op tegenspraak,

VOORAFGAANDELIJK

De dagvaarding dient te worden aangepast in die zin dat dient gelezen te worden dat :

- de betichting C (referte I) in hoofde van de derde beklaagde gepleegd is te vanaf **15 september 2000** tot de uitvoering van het bevel tot dagvaarding zijnde 18 maart 2004.
- de betichting B2 (referte I) in hoofde van de derde beklaagde als niet gelezen dient te worden
- de betichting 1 (referte II) in hoofde van de derde beklaagde gepleegd is te in een periode tussen **15 september 2000** tot 31 oktober 2000.

STRAFRECHTELIJK

De rechtbank stelt vast dat de tenlasteleggingen A, B1, B2, C (referte I) en de tenlastelegging 2 (referte II) in hoofde van de eerste beklaagde en de tweede beklaagde de tenlasteleggingen C (referte I) en de tenlastelegging 2 (referte II) in hoofde van de derde beklaagde de tenlasteleggingen B2 en C (referte I) en de tenlastelegging 2 (referte II) in hoofde van de vierde beklaagde en de tenlastelegging 2 (referte II) in hoofde van de vijfde beklaagde niet langer strafbaar zijn gesteld.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting 1 referte II tot een **GELDBOETE van DUIZEND NEGENHONDERD DRIEËNTACHTIG KOMMA VIJFTIEN EUR (400 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) (= 1.983,15 EUR).**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van ACHTENTWINTIG DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft NEGENHONDERD ÉENENNEGENTIG KOMMA ZEVENENVIJFTIG EUR (200 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,9933) (= 991,57 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van veertien dagen van de uitgesproken geldboete van duizend negenhonderd drieëntachtig komma vijftien eur zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **VIJFENVIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting 1 referte II tot een **GELDBOETE van DUIZEND NEGENHONDERD DRIEËNTACHTIG KOMMA VIJFTIEN EUR (400 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) (= 1.983,15 EUR)**.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van ACHTENTWINTIG DAGEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft NEGENHONDERD ÉENENNEGENTIG KOMMA ZEVENENVIJFTIG EUR (200 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,9933) (= 991,57 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van veertien dagen van de uitgesproken geldboete van duizend negenhonderd drieëntachtig komma vijftien eur zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **VIJFENVIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting 1 refert II tot een GELDBOETE van **VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG KOMMA ZEVENENTACHTIG EUR (1.000 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) (= 4.957,87 EUR).**

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG EUR (500 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,9933) (= 2.478,94 EUR) van de uitgesproken geldboete van VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG KOMMA ZEVENENTACHTIG EUR zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **TIEN EUR**, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op **VIJFENVIJFTIG EUR**, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

* * * * *

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting 1 refert II tot een GELDBOETE van **VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG KOMMA ZEVENENTACHTIG EUR (1.000 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) (= 4.957,87 EUR).**

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft TWEEDUIZEND VIERHONDERD ACHTENZEVENTIG KOMMA VIERENNEGENTIG EUR (500 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,9933) (= 2.478,94 EUR) van de uitgesproken geldboete van VIERDUIZEND NEGENHONDERD ZEVENENVIJFTIG KOMMA ZEVENENTACHTIG EUR zal uitgesteld worden voor een termijn van **DRIE JAAR** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichting 1 referte II tot een GELDBOETE van NEGENDUIZEND NEGENHONDERD VIJFTIEN KOMMA VIERENZEVENTIG EUR (2.000 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes: 40,3399) (= 9.915,74 EUR).

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van DRIE MAANDEN.

Beveelt dat de tenuitvoering van het vonnis, in hoofde van de beklaagde wat betreft ACHTDUIZEND NEGENHONDERD VIERENTWINTIG KOMMA ZEVENTIEN EUR (1.800 BEF verhoogd met duizend negenhonderd negentig decimes gedeeld door 40,9933) (= 8.924,17 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van éénentachtig dagen van de uitgesproken geldboete van negenduizend negenhonderd vijftien komma vierenzeventig EUR zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van TIEN EUR, verhoogd met 45 decimes, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EUR, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten van eigen vonnisafschrift, ten bate van de Staat, begroot op 15,68 EUR.

Veroordeelt de beklaagde in de kosten van eigen vonnisafschrift, ten bate van de Staat, begroot op 3,30 EUR.

Veroordeelt de beklaagden
HOOFDELIJK in de kosten van vonnisafschrift, ten bate van de Staat,
begroot op 50,16 EUR.

Veroordeelt de beklaagden
en HOOFDELIJK tot de
overige kosten, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, ten bate
van de Staat tot heden begroot op 96,78 EUR.

Legt de beklaagden tevens ELK een vergoeding op van **VIJFENTWINTIG
EUR** in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B.
van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B van 28 december
1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in
strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11
december 2001.

De herstellvordering is thans vervallen.

Aldus **gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
EENENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF**

Aanwezig :

- alleenrechtsprekend rechter,
- substituut-procureur des Konings;
- e.a. adjunct-griffier.